

Lesobservatie Sielke De Mulder

Datum: 12/10/22

Locatie: Kortrijk

Les: Woordatelier 2.3 – 2.4

Uur: 15u – 16u

De leerlingen komen binnengewandeld en er wordt direct een kring gevormd. Sielke begroet hen en begint haar uitleg te doen over de les. Deze wordt onderbroken door een paar leerlingen die te laat toekomen.

Tijdens de uitleg is het stil. De leerlingen zijn aandachtig, steken hun vingers op en stellen goede, constructieve vragen. Ze zijn enthousiast en willen graag alles goed begrijpen. De les zal in het teken staan van hun optreden op “De Warmste Kerst”.

Van zodra deze nieuwe informatie is gegeven, begint er wrijving te ontstaan: ze zijn geprikkeld door het concept en zijn zowel vragen aan het stellen als al dingen aan het bedenken. Ze staat te trappelen in de startblokken, figuurlijk gesproken.

De teksten hebben ze al (bijna) allemaal. Deze hebben ze zelf mogen kiezen vorige week, vertelt Sielke. Vlug nemen ze hun teksten en leggen deze achter zich in de kring. Er ontstaat hier een beetje geroezemoes: er wordt gebabbeld, gelachen, wanhopig gezocht... Dit geroezemoes is kleinschalig.

Sielke legt de eerste opdracht uit: Rode Appel, Groene Appel.

Een spel waarbij de leerlingen verschillende fantasieappels naar elkaar gooien, zonder uit het oog te verliezen wat de kleur van de appel is, als ook wie hem heeft. Hier wordt er bewust chaos ingezet zoals Van Hoof het bedoelt. De leerlingen gaan er goed mee om. Het is soms moeilijk en er wordt soms even gewacht om een appel te gooien, maar ik zie ze niet panikeren of overprikkeld geraken. De leerlingen willen deze opdracht tot een goed einde brengen en stellen vragen zoals: “Is het ‘hier is de groene appel’? of ‘ik geef je de groene appel’?”. Door hun focus, als ook het aantal fantasie appels dat wordt gegooid, komt deze opdracht rond bewuste chaos tot een goed einde.

Daarna komt de tweede opdracht: appels plukken.

De leerlingen gaan per twee staan. Een iemand is een appel plukker, de ander is een appel teller. Sielke telt tot 30 en de leerlingen moeten zo veel mogelijk appels plukken. Hoe ze dat moeten doen is zeer specifiek: ze moeten springen, grijpen, bukken, leggen. Ook de tellers hebben een specifieke taak. Ze mogen enkel de appels tellen die IN de mand zitten, meer niet. Deze opdracht wordt uitgevoerd met een beetje gebabbel. Zeer weinig en beperkt. Er is zeer veel structuur en focus bij de leerlingen aanwezig. Er is ook geen gebrek aan spelplezier!

Na deze opdrachten gaan de leerlingen in groepjes staan. Deze zijn al gemaakt door de docent. Wat Sielke niet heeft gedaan voor de leerlingen is de verdeling van de tekst. Dat moeten zij nu doen. Ieder groepje gaat apart zitten en begint aan de opdracht. Er wordt rustig overlegd tussen de leden van de groepjes, terwijl Sielke rond vlindert. Ze geeft hun tips hoe ze de tekst kunnen verdelen als ook hoe ze dat kunnen aanduiden. Sielke's tips zijn ook vaak vragen en suggesties, zoals: “Is dit goed?” en “Wat als je...”. Ze vertelt hun niet echt hoe ze het moeten doen, eerder geeft ze een duwtje in de juiste richting.

Dit is wat Sielke **Overzichtelijke chaos** noemt.

De leerlingen ervaren deze overzichtelijke chaos niet als storend. Ze blijven rustig verder werken, al verteld Sielke me dat er soms een aantal leerlingen af en toe in de gang willen

repeteren omwille van de drukte. Het kan, maar het is niet iets dat altijd voorkomt. Echter speelt tijd precies wél een rol. Na verloop van tijd is, voor sommige groepen, de opdracht klaar. Dan beginnen ze te babbelen en te roddelen over van alles en nog wat. Er ontstaat spontaan spel. Dit gebeurt vooral als Sielke wat verderop staat.

Dan mogen ze de teksten brengen. Er is tussen deze opdrachten wat rumoer, wanneer ze zich moeten verzetten. Tijdens het kijken en spelen van de teksten, is er vaak aan de kant rumoer. Het babbelen en roddelen van tijdens de opdracht wordt doorgetrokken. Sielke reageert hierop dat ze niet kunnen beginnen als het niet stil is. Dat zorgt ervoor dat de stilte vaak terug komt wanneer iemand anders aan een tekst begint.

Wanneer het aan twee dames is die al zeer veel hebben gebabbeld, ontstaat er verwarring en, daardoor, ook chaos. Een van de twee weet even niet meer hoe en wat ze moest doen. Dit verloopt zeer rustig. Er is geduld en vertrouwen bij de spelers dat ze dit zelf kunnen oplossen en de draad wordt dan ook snel opgepikt. Sielke geeft hun daar ook het vertrouwen in dat ze dit zelf kunnen. Bij het feedback moment wordt dit moment er even uitgelicht, en de spelers zelf weten ook hoe het kwam en hoe ze dit moeten oplossen.

Wanneer het bijna tijd is (de les duurt nog tien minuten) en alle teksten zijn gepasseerd, wordt de vraag gesteld of ze nu wat drama kunnen doen. Deze vraag is al vaker teruggekomen doorheen de les en wordt nu beantwoord met een spel: De Schreeuw.

De leerlingen komen los van de stoelen en beginnen het spel te spelen. Er is energie, concentratie en rust.

Ook bij het naar buiten gaan als een zombie, wat velen doen, is er rust te zien. Ze nemen hun spullen en wandelen naar buiten, weliswaar begeleid door een beetje gebabbel.

Wanneer alle leerlingen uit de klas zijn, is de les voorbij en kan ik iets later beginnen aan het interview.